

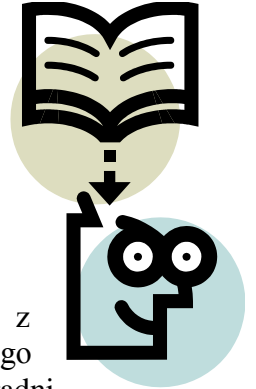

INFORMATOR DLA RODZICÓW

Zespół Szkół Integracyjnych w Skierniewicach, grudzień 2012 r.,
Nr 3
Bezpłatny

W numerze:

- Dyslektyk na lekcji języka obcego
- Jak pomóc dziecku z dysleksją?
- Zdrowe drugie śniadanie dla ucznia

Dyslektyk na lekcji języka obcego

Nauka języka obcego przysparza zazwyczaj wiele trudności uczniom z dysleksją. Wymagają oni zindywidualizowanego programu nauczania dostosowanego do ich specyficznych potrzeb, a w skrajnych przypadkach, na podstawie opinii Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej, mogą zostać zwolnieni z udziału w lekcjach języka obcego. Zdarza się dość często, iż rodzice ze zgrozą odkrywają, że po kilkuletniej nauce np. języka angielskiego, poziom kompetencji językowej ich dziecka nie jest satysfakcjonujący. Sami nauczyciele załamują ręce, patrząc na wysiłki swoje i ucznia, które przynoszą nikłe rezultaty. To fakt – nauka w wieloosobowej klasie, wśród dzieci o zróżnicowanym poziomie znajomości przedmiotu, nie sprzyja odnoszeniu sukcesów przez dyslektyka. Wysiłek, jaki musi on włożyć w naukę języka jest dużo większy niż w przypadku osoby, która nie cierpi z powodu tej przypadłości. Mimo tego faktu należy pamiętać, że przyswajanie języków obcych przez dzieci cierpiące z powodu dysleksji jest jak najbardziej realne i możliwe.

Jak nauczyciele i rodzice mogą pomóc uczniowi cierpiącemu na dysleksję?

Przede wszystkim należałoby zadbać o odpowiednią motywację do nauki. Motywacja może wynikać z kilku potrzeb: afiliacji, czyli potrzeby uzyskania czyjejś akceptacji, potrzeby uznania, co wyraża się w pozytywnych ocenach oraz z potrzeby osiągnięć, wynikającej z wewnętrznych pobudek.

Na początek warto zastanowić się wraz z dzieckiem, jakie są trzy powody, dla których chce się uczyć, skupiając się na potrzebach, ciekawości, przyjemności.

Możemy je wypisać na kartce i powiesić na ścianie. Za każdym razem, gdy naszego ucznia ogarnia zniechęcenie lub zwykle lenistwo, przypomnijmy, po co się uczy. Rzetelnie też analizujmy osiągnięcia i wyciągajmy wnioski. Szukajmy przyczyn niepowodzeń, a co najważniejsze – dajmy dyslektykowi szansę na odczucie sukcesu, chwalmy nawet maleńkie postępy. Czas poświęcony na naukę języka obcego – 45 minut dwa, nawet trzy razy w tygodniu, to zbyt mało. Trzeba to uświadomić sobie i dziecku, bo rodzicielski wkład w pracę z dzieckiem jest ogromnie ważny.

Podczas zajęć pamiętajmy, że dyslektyk łatwo się rozprasza. Niestety, warunki panujące w szkolnej klasie często nie sprzyjają skupieniu, a nauczyciel nic na to nie może poradzić. Jako wprowadzenie do zajęć oraz krótkie przerwki można stosować ćwiczenia metodą Dennisona. - pisanie w powietrzu najpierw jedną, potem drugą ręką słów, aktywizując w ten sposób obie półkule mózgu. W tym czasie można wypowiadać lub nawet wyśpiewywać „wypisywane” słówka. Nauka pisowni wyrazów obcego języka, to częstokroć dla dyslektyka bariera nie do przebycia, dlatego nie należy przywiązywać zbyt wielkiej wagi do poprawności zapisu, by nie zniechęcać

dziecka.

Przerwy w nauce są dla dyslektyka bardzo niekorzystne (czasem, gdy nasze dziecko wraca po wakacjach do szkoły, okazuje się, że niewiele pamięta) i rodzice powinni o tym wiedzieć. Systematyczność i wieczne powtórki, to klucz do sukcesu!!!!

Powtórki i utrwalanie, by nie były nudne i męczące, przeprowadzajmy z wykorzystaniem wielu różnorodnych ćwiczeń, gier, zabaw, piosenek, rebusów, a także programów komputerowych. Pozwólmy dziecku wyszukiwać wyrazy w języku, którego się uczy, w swoim otoczeniu – np. na produktach kupowanych w sklepie. Warto też wykorzystywać piosenki ulubionych zespołów i wykonawców – dzieci i młodzież chętnie tłumaczą ich teksty na język polski. Można spróbować zabawy w kreślenie słów na plecach drugiej osoby, ćwiczenia w wyszukiwaniu wyrazów niepasujących do grupy oraz dopasowywania obrazków do usłyszanego tekstu. Co ciekawe, przydatne okazują się popularne puzzle, częste granie w scrabble, a także tworzenie i rozwiązywanie rebusów oraz krzyżówek.

Skuteczne jest zapamiętywanie całych zwrotów. W tym celu najlepiej odsłuchiwać nagrane wyrażenia, zwroty, fragmenty dialogów i piosenki. Piosenki są bardzo ważne – po pierwsze dzieci lubią się ich uczyć, po drugie szybciej je zapamiętują niż mowę potoczną. Można bawić się w wyśpiewywanie wszystkiego, czego chcemy nauczyć naszego podopiecznego. Aby skutecznie przyswoił sobie obce słówka, musi uruchomić twórczą wyobraźnię.

Utrwalanie poznanego materiału może trwać u dyslektyków dłużej niż u ich rówieśników, ale jest bardzo ważne, dlatego nie powinniśmy się spieszyć. Dopiero gdy jesteśmy pewni, że dany materiał został dobrze przyswojony i zapamiętany, możemy przejść do kolejnych tematów (co na szkolnym gruncie niestety jest często trudne do realizacji. ...).

Autor: Małgorzata Zielińska nauczyciel języka angielskiego

Opracowano na podstawie artykułu zamieszczonego na portalu: BBEDUKACJA.PL

Jak pomóc dziecku z dysleksją? Porady dla rodziców.

Co to jest dysleksja?

Dysleksja rozwojowa jest to zespół zaburzeń występujących w procesie uczenia się, czytania i pisania u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym. U podstaw rozwoju dysleksji leży nieprawidłowe funkcjonowanie układu nerwowego (zaburzenia pracy lewej półkuli mózgowej odpowiedzialnej m.in. za czytanie, pisanie, logikę i racjonalne myślenie), a także wpływ uwarunkowania genetycznego (dysleksja może być dziedziczna), dlatego występuje ona niezależnie od stosowanych metod nauczania, inteligencji ucznia czy otoczenia społeczno – kulturowego.

Typy dysleksji

Dla określenia specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania najczęściej stosuje się termin *dysleksja rozwojowa*.

Wyróżnia się kilka rodzajów tych trudności:

- *dysleksja* – trudności w czytaniu,
- *dysortografia* – trudności w opanowaniu poprawnej pisowni (w tym błędy ortograficzne),
- *dysgrafia* – tzw. „brzydkie”, niestaranne pismo,
- *dyskalkulia* – trudności w liczeniu,

- *dysfonia* – ciche, niewyraźne mówienie.

Należy pamiętać o tym, że w/w typy dysleksji rozwojowej występują w różnym nasileniu od łagodnego do ciężkiego typu. Dziecko może mieć wszystkie typy jednocześnie bądź tylko niektóre. Dysleksja nie jest chorobą, niemożna więc jej wyleczyć ani z niej wyrosnąć. Wczesne zdiagnozowanie dziecka z dysleksją rozwojową umożliwia skuteczną pomoc uczniowi poprzez wszechstronną stymulację jego rozwoju intelektualnego.

1. Postaraj się, aby dziecko zostało przebadane w poradni psychologiczno-pedagogicznej (ważne jest określenie, jakie problemy u dziecka są nasilone).
2. Porozmawiaj z wychowawcą klasy, pedagogiem szkolnym i nauczycielem języka polskiego- pomogą ci zrozumieć problemy dziecka. Współpraca ze szkołą będzie konieczna.
3. Rzetelne, systematyczne, codzienne ćwiczenia wg zaleceń poradni (terapia domowa 15-30 minut każdego dnia), ponieważ systematyczna praca rodziców z dzieckiem dyslektycznym w domu skutkuje sukcesami dziecka w szkole i jego wyższą samooceną.
4. Nie zmuszaj dziecka do czytania "na siłę". Czytaj mu na głos, a ono powinno śledzić tekst.
5. Zorganizuj mu słuchanie nagrań lektur z jednoczesnym śledzeniem tekstu (dopilnuj, aby korzystało z tej możliwości).
6. Pomoc będzie dziecku potrzebna także przy przyswajaniu wiedzy z różnych przedmiotów (np. historii, przyrody). Dziecko dyslektyczne samo często nie jest w stanie zrozumieć tekstu, więc tym bardziej odnaleźć i zapamiętać najważniejsze treści. Należy mu je wskazać, sprawdzić, czy je zrozumiało i zapamiętało.
7. Nie pisz zadań za dziecko! Pomagaj w formułowaniu myśli, rozumieniu tekstu. Rozpocznij zdanie - dziecko niech je dokończy. Pomóż nakierować uwagę na odpowiednie treści - czy ma coś opisać (określić kształt, kolor, wielkość itp.) opowiedzieć, wyrazić opinię, zapisać najważniejsze informacje, odpowiedzieć na pytania.
8. Chociaż dziecko popełnia wiele błędów ortograficznych, zachęcaj je, by starało się kontrolować pisownię. Nie dopuszczaj, aby myślało, że i tak nie jest w stanie nic dobrze napisać. Dziecko nie może ustać w wysiłkach zmierzających do poprawienia czytelności i poprawności zapisu.
9. Staraj się podkreślić i nagrodzić wszystkie (nawet drobne) sukcesy dziecka - potrzebuje ono więcej pewności siebie.
10. Nie stawiaj nadmiernych wymagań, ale też nie usprawiedliwiaj lenistwa.
11. Musisz pamiętać, że od problemów dysleksji nie możesz uciec. Nie da się ich rozwiązać szybko i łatwo. Czeką cię długa, żmudna i trudna praca, ale bez twojej pomocy dziecko może stracić szansę na zdobycie wykształcenia.

Im się udało! Andersen, Edison, Einstein czy np. Churchill są najlepszym przykładem na to, że dysleksja jest problemem, z którym można wygrać. Efekty są tym lepsze, im wcześniej jest podjęta terapia i większe zaangażowanie ze strony rodziców.

Autor: Jolanta Kowalska (na podstawie artykułów z Internetu)

Zdrowe drugie śniadanie

Drugie śniadanie jedzone przez uczniów w szkole jest bardzo ważnym posiłkiem. Dostarcza on uczniowi sił zarówno do nauki, ćwiczeń fizycznych, a także do zabawy podczas przerw. Uczniowie którzy podczas pobytu w szkole jedzą drugie śniadanie lepiej się uczą, są w stanie wykonać szybciej zadania pamięciowe. Dodatkowo lepiej panują nad swoimi emocjami i zachowaniem niż ci uczniowie, którzy nie jedzą drugich śniadań.

Zbyt długi post wpływa niekorzystnie na dobre samopoczucie w ciągu dnia, sprawia że dzieci zaczynają skarżyć się na bóle brzucha i głowy. Dodatkowo nieregularne jedzenie posiłków jest pierwszym krokiem do otyłości.

Na co zwracać uwagę przy przygotowaniu drugiego śniadania?

1. Przygotowując kanapkę dla ucznia, wybierajmy bogate w błonnik i składniki odżywcze pieczywo pełnoziarniste. Jest nie tylko zdrowsze, ale też daje dziecku więcej energii na cały dzień.
2. Czytajmy etykiety – często chleb czy bułki, które wyglądają na pełnoziarniste, to tak naprawdę białe pieczywo z wysoko przetworzonego zboża, zabarwione karmelem.
3. Pieczywo zawsze należy posmarować dobrym tłuszczem roślinnym, ponieważ organizm człowieka sam go nie wytwarza. Powinniśmy jednak wybierać tłuszcze najlepszej jakości, wzbogacone o witaminy i o obniżonej kaloryczności.
4. Ze względów praktycznych, kanapka przygotowana do szkoły nie powinna zawierać zbyt wielu składników, gdyż będzie się łatwo rozpadać. Poza tym dziecko może mieć trudność, żeby ją ugryźć. To zaś może je skutecznie zniechęcić do jej zjedzenia.
5. Unikajmy składników, które mają mocny zapach, np. sery pleśniowe ryby, czosnek.

Artykuł na podstawie portalu śniadaniowaklasa.pl

Informacje dodatkowe:

Szkolny Klub Wolontariusza działający w Zespole Szkół Integracyjnych organizuje następujące akcje:

- zbiórka karmy, starych koców dla psów ze schroniska. Jeśli ktoś z Państwa miałby starą budę dla psa, chętnie z wolontariuszami odnowimy ją i подарujemy dla naszego adoptowanego psiaka.
- zbiórka produktów spożywczych i słodyczy na paczki dla potrzebujących rodzin.
- W ciągu całego roku zbieramy makulaturę oraz plastikowe korki

Zachęcamy rodziców do włączenia się w nasze akcje wraz z uczniami.

*** **

Opracowanie: Zespół Redakcyjny
Jolanta Kowalska
Korekta:
Jagoda Michalak
Zespół Szkół Integracyjnych im. Marii Grzegorzewskiej
ul. Tetmajera 7, 96-100 Skierniewice, tel/fax (0-46) 833-81-91
adres mailowy szkoły: zsi9@op.pl
strona Internetowa szkoły: zsi9.pl/